

GRIEKENLAND JUNI 2016

Na alweer een tijdje niet geweest te zijn, verlangden we toch weer eens naar een paar weken relaxt rond tuffen door Griekenland. Inmiddels weten we mooie plekjes genoeg, dus heel veel voorbereiding was niet echt noodzakelijk. Via de handige website griekenlandmetdecamper.nl had M de laatste weken nog gespeurd naar nieuwe, leuke overnachtingsplekken en eens alle oude plekken gesorteerd en opgenomen in de wegeatlas zodat we eens een keer een overzichtelijk geheel hebben. Bij Minoan hadden we een vroegboeking uitstaan, al was het nog wel even spannend of de ferry überhaupt ging, de afgelopen weken zijn er namelijk afvaarten uitgevallen vanwege stakingen in Griekenland. Maar het zag er vooralsnog goed uit bij vertrek.

Donderdag 26 mei

Na de laatste paar dagen nog wat overuren gemaakt te hebben om zo goed als alles op het werk af te krijgen, en dat terwijl M nog aan het bijkomen was van een zware griep, vertrokken we vandaag op tijd. M haalt R op in Veghel met Toos zo rond half 4 en vrij probleemloos rijden we naar één van onze vaste plekken op deze route ten noorden van Colmar. Daar komen we rond 11 uur 's avonds aan op de grote parking en we gaan vrijwel direct slapen, allebei best moe.

Vrijdag 27 mei

Vandaag rijdag! Twee dagen van de vakantie zijn niet leuk, en dit is er één van, de ander is dezelfde route weer terug. Vandaag wordt het gewoon verstand op nul en rijden tot Ancona. Onderweg gaat ook dit stuk probleemloos, aan de Zwitserse grens even een vignet kopen (verkopen we wel weer door), bij de Gotthard nauwelijks vertraging, de Italiaanse grens konden we weer zo over, bij Milaan reed het lekker door, en vervolgens het hele stuk naar Ancona was weer even saai als altijd. Bij Ancona aangekomen probeerden we nog ten zuiden ervan een leuke plek bij het strand te vinden om daar avondeten klaar te maken, maar dat was geen succes, we belandden uiteindelijk midden in de stad en zijn maar doorgereden naar de parking een 15 km ten zuiden ervan waar we vaker gestaan hebben. Daar avondeten klaargemaakt, beetje gesuft, en weer vroeg slapen.

Zaterdag 28 mei

Vandaag vaardag! Vannacht bleef het gelukkig rustig op de parking en we starten zelf ook rustig op. We hebben pas om half 5 's middags de ferry, en besluiten om wat zuidelijker nog te rijden want volgens de kaart liggen daar wat stranden. Uiteindelijk slingeren we een half uurtje door erg mooi, groen en bloeiend (brem, klaprozen, bermen vol met bloemen) gebied, en belanden in een kustplaatsje. Op een nog best leuk plekje ook parkeren we Toos op een paar meter van het strand, pakken de stoeltjes, en het vakantiegevoel kan beginnen. Tis lekker weer, zo'n 28 graden, niet te heet dus, prima voor te acclimatiseren. Daar houden we het een uurtje of drie vol om dan toch langzaam eens wat spullen bijelkaar te zoeken, wat bammetjes voor op de boot te smeren en richting Ancona haven check-in te rijden. Het verkrijgen van de tickets gaat rap en even later staan we in de rij, alhoewel, er was geen plaats meer dus we worden apart gezet. Wat volgt was komisch chaotisch, zoals wel vaker bij het Italiaans inscheppen, maar dit resulteerde uiteindelijk in 1,5 uur later vertrek dan gepland. Ach ja, we stonden op de boot en heel even hadden we daar onze twijfels bij. Je verkijkt je toch hoeveel er wel niet aan cargo en ander grij past op zo'n schip. Eenmaal binnen meteen naar de hut, en tijdens het rondje lopen kwamen we toevallig net langs het restaurant toen ie open ging, dus zijn we maar meteen een hapje gaan eten. Het was inmiddels ook al na 6 uur.

Het eten was niet veel soeps en belachelijk duur, maar ja, dat weet je, gelukkig hadden we 30% korting vanwege de camping-on-board deal die we hadden. Daarna nog wat buiten gezeten en een biertje gedronken in de loungebar, maar uiteindelijk lagen we om 10 uur op apegapen in onze hut. Gelukkig hadden we onze eigen kussen meegenomen want de bedden en bijbehorende waren nogal hard. De oogjes vielen in ieder geval rap toe.

Zondag 29 mei

Na een wisselend redelijke nacht, ventilatie 's nachts aangezet want het werd te warm en meerdere malen wakker geworden van het harde bed, staan we uiteindelijk rond half 9 op. Eten ff wat bammetjes, douchen en daarna naar buiten. Daar blijken we tussen Corfu en Albanië in te varen wat dus betekent dat we nog wel een dik uur te gaan hebben. Op zich een prima overtocht, nauwelijks deining gehad, goed weer en ook nu zo 's ochtends is het prima vertoeven op het dek in het zonnetje. We varen mooi langs de kust van Albanië en noordwest Griekenland, herkennen hier en daar wat plekken, en uiteindelijk rijden we rond 11 uur van het bootje af. Eindelijk... Griekenland!!

We kiezen ervoor om eerst wat van de westkust omlaag te rijden en komen langs een aantal bekende camperplekken: Plataria (niet veel te doen behalve helemaal aan het eind van de boulevard staan een drietal campers), Agia Paraskevi (nog steeds leuk, maar geen schaduw op de parking) en Karavostasi (helemaal niks te doen, twee campers, nauwelijks schaduw) om uiteindelijk in Ammoudia te eindigen. Onderweg zien we talloze slangen (vind M niet leuk), een hele grote landschildpad en een forse gifgroene hagedis. Ook staat alles in bloei en het ruikt heerlijk!

In Ammoudia gaan we eerst in het bos staan, tussen de andere campers, maar tijdens het rondlopen zien we aan het eind van de pier toch een leuker plekje en we besluiten ons daar te nestelen. Luifel uit, stoeltjes naar buiten, koud biertje erbij... en tis vakantie! De rest van de dag slenteren we wat, we wagen ons zowaar in het, best frisse, water, suffen wat bij de camper, slenteren weer wat, drinken een biertje op het strand, en zo gaat de eerste dag alweer voorbij. Hier staan toch best wel wat campers, een stuk of 15 bij de pier en een stuk of 25 in het bos. Tis dan ook een prima plek met mooi, helder, ondiep water, douches en kraantjes op het strand en diverse tavernes op loopafstand. We zien wel of we een dagje blijven.

Maandag 30 mei

Na een rustige start besluiten we toch verder te rijden. Ongeveer 120 km zuidwaarts langs de kust weten we een leuke plek om te staan waar we vaker geweest zijn, onze welbekende 'geitenwei'. Daar willen we wat tijd doorbrengen en onderweg bij Preveza rijden we dan ook langs de Lidl en gooien we Toos vol met lekkere hapjes voor de komende dagen. Rond het middaguur komen we aan bij de geitenwei en het valt even tegen, een Griek heeft namelijk middels een tentje en een oranje lint het plekje bij de twee olijfbomen afgezet. En helaas is het nu ook maar één olijfboom, de ander zal waarschijnlijk wel vanwege het betere uitzicht gekapt zijn. We twijfelen wat te doen, want het is duidelijk dat hier al een tijdje niemand meer geweest is. We besluiten het even aan te kijken en Toos 100 meter verderop bij het strand te zetten, nadeel geen schaduw en nogal gehannes om Toos recht te krijgen. Maar uiteindelijk lukt het, en na de luifel uitgekapt te hebben, het afval om ons heen verzameld te hebben, een tijdje met de dakkoffer bezig geweest te zijn, zitten we toch best lekker. Na alle inspanning duiken we ter afkoeling het water in, en tis inderdaad best fris, maar wel lekker zo, het zal een graad of 30 zijn en het zonnetje brand stevig. Aan het eind van de avond besluiten we dan toch bij de olijfboom te gaan staan, het uitzicht daar is gewoon veel leuker, mooi over de zee uitkijkend, en als er een vloekende Griek op ons af komt, zien we het wel.

's Avonds zitten we nog een tijdje buiten, rond 9 uur begint het toch echt wel af te koelen en is zowaar een trui nodig, maar wel lekker zo wat verkoeling. Middels een sky-app zoeken we nog een tijdje naar de planeten en de sterrenbeelden, en om ons heen fladderen de vleermuizen er lustig op los. Heerlijk rustig plekje is dit toch.

Dinsdag 31 mei

We besluiten vandaag een dag te blijven. In de ochtend krijgen we gezelschap van een Griekse familie die even verderop een hutje begint te bouwen zodat ze waarschijnlijk in het hoogseizoen de beste plek hebben. Ze zijn de hele dag bezig, wij brengen het gros van de dag op ons privé strandje door, beetje zwemmen, zonnen, snorkelen en suffen. In de avond hebben we onze eerste BBQ en genieten weer van de rust. Lekkere vakantie sufdag.

Woensdag 1 juni

We starten weer lekker langzaam op en besluiten rond het middaguur te vertrekken, het is zwaar bewolkt en volgens de weersvoorspelling blijft het ook zo, dus we tuffen weer wat verder langs de westkust omlaag. Bij Patras gaan we de brug over (€ 13,30 tol) en we rijden naar het dennenbos bij Kalogria. Uiteindelijk belanden we op hetzelfde leuke plekje aan het eind van een bospad, midden in de duinen op kruipafstand van de zee. Het is de hele dag bewolkt geweest en hier valt zelfs een drup regen, we BBQ'en dan ook onder de luifel. Als we aan het eten zijn komt er een Griek die even duidelijk maakt dat men hier niet mag kamperen. Het is dan ook een beschermd natuurgebied bestaande uit moeras, lagunes en dicht dennenbos. Een aparte combinatie en overal zie je koereigers, grote zilverreigers en een grote groep pelikanen. De tijm staat in bloei en daar komen o.a. grote koninginnepages en rouwmantels op af. We besluiten na de BBQ toch maar verder te trekken en belanden uiteindelijk op een mooie, nieuwe, maar drukke, camperplek: een plateau bij het strand van Killini. Er staan een stuk of 10 andere campers en het is een stoelendans om de beste plek zo dicht mogelijk bij zee. Wij zetten 'm op een afstandje en slaan alles gaande. Prima plek, best voor een paar dagen, alleen dan wel als je inderdaad vlak bij het strand staat. Er is zowaar een WC, een douche, waterkraan en een kleine taverne. Helaas geen schaduw maar dat moet je er maar voor over hebben. Het strand bestaat uit goudgeel fijn zand. We zitten tot een uur of 11 buiten een biertje te drinken en te genieten van de sterrenhemel.

Donderdag 2 juni

Ondanks de leuke, maar dus drukke plek (er komen alleen maar meer campers bij), besluiten we niet te blijven. Op een klein uurtje hiervandaan weten we een mooi zandstrand waar je onder wat bomen kunt staan, ook een stranddouche is en je wat kleine restaurantjes op loopafstand hebt: Kalo Nero. Alleen ook daar staan al heel wat campers en na ons bijna vast gereden te hebben op de zowat nog enige leuke plek met schaduw, rijden we op advies van een Hollander wat noordwaarts over een zandweg naar een groot zandstrand toe. Daar vinden we al snel een prima plek onder de dennenbomen en we brengen de rest van de dag door op het strand de vele zeeschildpaddennesten afgaande (Karetschildpad) en een beetje suffen. Bij de meeste nesten staan bordjes met de legdatum er op, vrijwel alle nesten zijn van de afgelopen dagen. 's Avonds hebben we een geweldige mooie zonsondergang, wolkenloos gaat ze langzaam onder in de zee, we genieten op het strand helemaal alleen in gezelschap van een flesje wijn, en besluiten als het donker is een flink stuk over het strand te lopen met de hoofdlampen op in de hoop schildpadden te zien. Het is echter nog te vroeg en we spreken af de wekker op 4 uur midden in de nacht te zetten, zo op het hoogtepunt van de vloed (overigens is hier nauwelijks eb en vloed). Na de avondwandeling zitten we nog even een tijdje buiten bij te komen, tis nog best warm, zien een paar vallende sterren en satellieten en duiken rond half 12 ons nestje in.

Om 4 uur staan we op, enigszins met wat moeite, maar je moet er wat voor over hebben. Vijf minuten later op het strand is het direct raak, een middelgrote zeeschildpad die net een gat gegraven heeft en wil beginnen met eieren leggen, we laten d'r maar even met rust. Zo'n honderd meter verder is het weer raak, dit keer een flinke joekel, zeker 1,5 meter van kop tot staart en deze is al een behoorlijk eind met de eieren. Het is een heldere nacht en onder een prachtige sterrenhemel genieten we zwijgend van dit unieke schouwspel. Wat zijn we dan toch weer bevoorrecht. Na nog even een stukje verder gelopen te hebben, maar niets meer gezien te hebben, lopen we terug naar de tweede schildpad die net klaar is en begint het gat met haar achterpoten dicht te gooien. We blijven rustig er naast zitten totdat ze helemaal klaar is en langzaam weer terug kruipt de zee in. Wat een ervaring weer! Om 5.15 liggen we weer met een big smile in ons bedje.

Vrijdag 3 juni

Nog bijkomend van de ervaring van vannacht starten we nu wel heel langzaam op en gaan pas rond het middaguur het strand op. Daar lopen wat vrijwilligers rond die de nieuwe nesten aan het afzetten zijn. Roy babbelt wat met ze en krijgt op z'n donder dat ie vannacht bij het filmen en foto's maken wit licht heeft gebruikt. Of we de volgende keer rood licht willen gebruiken anders raken de padjes gestrest. De rest van de dag doen we weinig, beetje zonnen, beetje wandelen en vooral suffen. Lekkere vakantiedag.

Zaterdag 4 juni

M wordt zowaar om 6.45 wakker want dacht even dat het al rond 9 uur was. Wakker gebleven en rustig ontbeten. We besluiten vandaag verder te rijden want we moeten ook boodschappen gaan doen, en tijdens het camper gereed maken komt er een hele bende meloenenplukkers die op het veld naast ons de behoorlijk enorme watermeloenen komen verzamelen. Het doel van vandaag is een strand bij de Diros Cave wat we in 2013 ontdekt hebben. Bij Kalamata doen we boodschappen voor de komende dagen bij een luxe Lidl, en slingeren vervolgens zuidwaarts rustig de Mani in. Overall zie je hier typische Mani-torentjes, het is een mooie omgeving met leuke dorpjes. Rond het middaguur komen we bij het strand aan, en staan er al zo'n 5 campers. Het is drukker dan we verwacht hadden door heel Griekenland met campers, veel Duitsers en Oostenrijkers (allen oudjes), gelukkig niet al te veel Hollanders, een stuk of 8 tot nu toe vanaf Igoumenitsa. We zoeken een goede plek tussen de boompjes en verder is het maar weer genieten. Zowaar één probleempje heb je hier wel, er moet tenslotte altijd iets te zeuren zijn, het is een keienstrand en daardoor is het zeer lastig het water in te komen. De vele buitenlandse oudjes durven het dan ook niet aan, ook omdat er nogal wat golven zijn. Wij blazen een luchtbed op en ontwijken zo de gladde keien onder water. Na een paar meter gaat dit over in een zandbodem, maar je moet ff de keien voorbij en da's toch een heel geklooi. Op het luchtbed spelen we een tijdje in de golven en laten ons af en toe met een uitrollende golf weer naar het strand schieten. Leuk, maar erg vermoeiend, maar het water is heerlijk en helder en tis wederom een graad of 30. In de avond BBQ'en we en genieten van de mooie zonsondergang. Rond 10 uur gaan de oogjes al weer toe, morgen rustdag.

Zondag en Maandag 5+6 juni

Weinig bijzonders gedaan. Gesuft, gezwommen, gespeeld in de golven, BBQ en genieten maar weer! Wel is het drukker dan verwacht, beide dagen met 10 à 12 campers gestaan, waaronder 4 Hollanders en 3 stel ouwe kwebbel-Italianen naast ons. Maar gelukkig maken de golven dusdanig genoeg geluid zodat je niet alles mee krijgt. De Hollander naast ons vond Toos een leuk bakkie en daarnaast stond een jong stel met twee kids. R heeft inmiddels een paadje tussen de keien gecreëerd waar de oudjes dankbaar gebruik van maken.

Elke avond hebben we een prachtige zonsondergang en na de BBQ en het flesje wijn koelt het na 9'en lekker af en vallen na 10'en de oogjes alweer toe. Blijft een prima plek!

Dinsdag 7 juni

Na drie nachten op één plek wordt het weer tijd voor een nieuwe stek. M staat zowaar wederom om 7 uur op, we ontbijten lekker rustig in het zonnetje, breken het kamp op en zijn rond 9 uur alweer op pad. Einddoel is een camperplek nieuw gevonden op de bekende website: Paralia Boza. Onderweg willen we nog twee andere plekken aandoen, alles bij elkaar maar liefst zo'n 100 km, poehpoeh. We steken de middelste vinger van de Peleponnesos over naar Githio, doen boodschappen bij Skala (M is zowaar aardig voor een bedelend (Roma?) jochie) en rijden vanaf daar eerst een kilometer of 8 zuidwaarts van Skala. Daar is het uitgestorven en heb je een groot zandstrand bijna helemaal voor jezelf, maar we vinden het niet uitnodigend genoeg en rijden door naar een tweede plek: een strandje bij Elia. Op zich wel een mooie plek, boompjes, waterkraan, douches, grote taverne en heel mooi kiezelstrand met geweldig helder snorkelwater, alleen er staan borden 'no camping'. Dus dat doen we maar niet, we vullen wel de watertanks en wat flessen en hobbelen weer verder naar ons einddoel Paralia Boza.

Daar aangekomen staan er maar twee campers waarvan er net eentje vertrekt, we hadden het drukker verwacht. Het is een mooie plek, veel schaduw, taverne met terras en mooi strand. We slaan ons kamp weer op en maar weer suffen, maar eens kijken of we hier een volle dag blijven. De rest van de dag brengen we weer door met zwemmen en suffen en in de avond maar weer eens een BBQ. Toos staat perfect in de schaduw alleen we staan in de buurt van een vijvertje wat nogal H₂S produceert dus da's wat minder. Ook zitten er nogal wat vliegen en muggen, iets waar we tot nu toe geen last van hebben gehad. Ach ja, er moet iets te klagen zijn toch. O ja, de taverne is helaas niet open maar men is druk bezig de boel netjes te maken dus dat zal niet al te lang meer duren. De overheerlijke koud/lauwe douches doen het in ieder geval perfect. Behalve een Italiaans stel (met enthousiast vrouwelijk deel) en een alleen zijnde Hollander in een kleine busje provisorisch omgebouwd tot camper, is er verder niemand buitenlands. Op het strand komen enkel in de loop van de middag en avond wat lokalen een baantje zwemmen en that's it. Na de BBQ zitten we nog ff bij het water, helaas trekt de lucht wat dicht en hebben we geen mooie zonsondergang. Volgens de weersvoorspelling zou het ook 2 dagen wat minder worden. We zien het wel. Maar tis een meer dan prima plek, en als de taverne open zou zijn kan ik me voorstellen dat je hier wel een paar dagen heerlijk kunt vertoeven.

Woensdag 8 juni

Vannacht niet zo best geslapen, er zaten wat muggen in de camper en de wind viel weg waardoor het benauwd was, ook de reuk van het vijvertje drong nogal eens naar binnen. We twijfelen dus wat te doen, of we verplaatsen Toos, of we rijden verder. Uiteindelijk besluiten we toch verder te rijden want het is erg bewolkt en het ziet er naar uit dat het gaat regenen, en tis hier te saai om de hele dag maar om de camper heen te hangen. We richten ons doel op de meest oostelijke vierde 'vinger' van de Peleponnesos, daar weten we een hele mooie, afgelegen plek waar we eventueel een paar dagen kunnen door brengen. Rond 11 uur rijden we weg, het is zo'n 250 km, TomTom zegt dat we er 5 uur over gaan doen, en uiteindelijk wordt het zelfs wat langer. Het is dan ook veel slingeren maar we rijden een prachtige route. Met name het stuk bij Geraki, via Kosmas en Leonidio naar de kust, is erg mooi. Je gaat hier een bergkam over met tig haarspeldbochten en geweldige vergezichten. Vervolgens rijden we langs de kust naar Nafplio, en slaan af richting Salandi.

Daar is een heel groot oud hotel bij het strand, lijkende op een enorme flat, dat leeg staat, er enigszins spooky bij ligt, maar waar je heel mooi aan het witte kiezelstrand kunt staan. We rijden er even langs, er staan zo'n 5 campers, waaronder een tweetal Hollanders, maar het is niet uitnodigender dan de plek die wij weten een achttal kilometers verderop. We hobbelen dus even verder en komen even later weer op één van onze droomplekjes uit. Helaas ligt ook hier weer veel afval, eerst maar weer even een vuilniszak vol verzamelen, en dan is het weer genieten geblazen. Het is inmiddels 5 uur geworden en we prepareren maar weer eens eigen Tzatziki, Griekse boerensalade, BBQ aan en een lekker fris wit wijntje er bij. We staan helemaal only the lonely aan het hagelwitte kiezelstrand met het belachelijke azuurblauwe, heldere water. Op het strand zetten we onze eetgelegenheid op en tis genieten maar weer. Onderweg paar druppeltjes regen gehad, de hele dag eigenlijk zware bewolking (dus achteraf een perfecte rijdag), maar nu we hier zijn trekt het open en wordt het zowaar weer echt warm. Na de BBQ maken we een kampvuur en zitten nog een tijdje buiten. Heerlijke plek!

Donderdag en Vrijdag 9+10 juni

We zitten alweer halverwege de vakantie, het gaat weer veels te snel! We blijven uiteindelijk drie nachten op deze heerlijke plek staan en doen niet veel meer dan suffen, zwemmen, snorkelen, BBQ, hout verzamelen en kampvuur 's avonds maken. Met niemand om ons heen is het een oase van rust. R maakt van wat pallets en ander hout een zitplek en wijnkastje. Vooral het snorkelen is hier erg leuk, veel visjes in allerlei kleuren en maten.

Zaterdag 11 juni

Ondanks de geweldige plek en het prachtige weer (gisteren wat bewolking en onweer om ons heen, maar nu weer prachtig strakke blauwe lucht) besluiten we toch weer wat verder te rijden. Het is ook weer tijd voor wat boodschappen. We maken er een rijdag van en willen vandaag zuid-Evia halen, een hele trip. Bij Korinthos verlaten we de Peleponnesos middels het oversteken van het oude kanaal. Vanaf daar nemen we een stukje tolgeweg en bij Elefsina gaan we even langs de Lidl en nemen vervolgens een binnendoorweg naar Chalkida waar we Evia op rijden. Van de vorige keer weten we dat de eerste tientallen kilometers niet zo bijster mooi zijn, eenmaal ter hoogte van Krieza gekomen wordt het landschap ruiger, leger en mooier. Bij Marmari kijken we nog even bij een plek ten zuiden ervan bij een landtong, ook omdat daar een waterkraan zou moeten zijn (blijkt niet te werken) maar we vinden het voor nu niet leuk genoeg, weinig schaduw ook, wel prachtig snorkelwater. Ten westen van Karistos rijden we een gebied in wat ooit bedoeld is voor een enorme villawijk, het is nu een wirwar van weggetjes met een paar huisjes verdeeld over de heuvel. Het ziet er vreemd uit, we hoopten een leuke plek te vinden om te staan maar niks gevonden. Uiteindelijk belanden we enkele kilometers zuidwaarts van Karistos bij Bouros, waar we zowaar een leuke plek vinden boven op een plateau uitkijkend over zee. We eten simpel, brood met zelfgemaakte Tzazitki, Griekse boerensalade en we trekken een blikje vis open. Buiten pakken we nog net de zonsondergang mee. Een mooie plek voor een nachtje, ook hier weer mooi snorkelwater. Uiteindelijk vandaag meer dan 400 km gereden wat toch wel erg veel is geweest op dit soort wegen/weggetjes, we zijn allebei moe.

Zondag 12 juni

We gaan vandaag de mooie stranden van zuidoost-Evia verkennen en slingeren en hobbelen de hele dag over voornamelijk onverharde paden, wat hier en daar voor nogal wat stof in de camper zorgt. Via Bouros rijden we het kustpad naar Kastri en vervolgens helemaal naar de meest noordoostelijke punt hier bij Prinia.

Jammer genoeg komen we geen goede camperplekken tegen, ondanks de geweldige baaien en stranden, je kunt er heel moeilijk komen met de camper of er is totaal geen schaduw. Het is wel een prachtig deel van het land. Helaas, we zijn hier in 2009 ook geweest, is er veel bebouwing bijgekomen.

Het eindpunt ten noordoosten van Prinia halen we op 750 meter na niet, dan wordt de onverharde gravelweg toch ineens dusdanig steil dat we het niet aandurven, we moeten namelijk ook weer omhoog dezelfde weg en Toos zal dit niet aankunnen. Toch maar die 4WD kopen hè. Tis balen want het is een schitterende plek waar we mooi een paar dagen hadden kunnen staan, het water is kraakhelder en het zal zeer zeker geweldig snorkelen zijn hier. Met heel veel moeite komen we vervolgens weer boven bij een splitsing, Toos heeft het er zwaar mee. Via een prachtige, maar ook hier en daar weer erg slecht onverhard binnendoorpad, rijden we westwaarts via Sotira naar drie mooie baaien; bij Kalergo tweemaal en uiteindelijk blijven we hangen bij het strand van Giannitsi. We zijn blij weer verharde weg te treffen want over 100 km hebben we 5 uur gedaan, en Toos zit helemaal onder het stof. Op het strand is het wat drukker vanwege de zondag, maar na 6 uur is, op één stel na wat hier ook overnacht, iedereen weg. Mooie plek, het water is wat koud en het waait continue erg hard. Morgen maar eens kijken of we blijven.

Maandag en Dinsdag 13+14 juni

We besluiten hier niet te blijven, het waait te stevig om lekker relaxt buiten te zitten. Via de 'hoofdweg' dwars door Evia kronkelen we langzaam noordelijk naar Kimi. Vanaf daar rijden we binnendoor naar het mooie strand van Chiladou. Het is een prachtige route langs ruige bergpieken en door weelderig groene valleien vol met tamme kastanjabomen, kleine bergdorpjes en heel veel verschillende soorten groenten en fruit wat verbouwd wordt door de bergbewoners zelf. Hier zien we nog oude vrouwtjes in het zwart op ezels zitten. Het is een erg mooi, authentiek stukje Griekenland. In Chiladou zien we dat de 'boulevard' is aangepakt, er staat nu een betonnen muurtje. In 2009 hebben we hier aan het strand gestaan bij een douche, maar die is niet meer, wel is er een waterslang. In eerste instantie brengen we de nacht door op een kleine parking bij het strand bij huisjes die nog steeds niet af zijn, omdat het te warm was 's nachts proberen we het de tweede nacht 100 meter verderop bij een grasveldparking waar een bordje bij staat dat je moet betalen om hier te parkeren, maar het ziet er allemaal erg verlaten uit. Er staat een Franse camper en wij gokken het er ook maar op.

De twee dagen komen we weer door met zwemmen, snorkelen (niet zo heel bijzonder) en wat suffen. Hier heerst nog steeds een licht alternatief sfeertje, een strandje verderop staat het dan ook vol met tentjes en loopt men lekker in de blote bats. Wij houden het bij het hoofdstrand en hebben die nagenoeg twee dagen voor onszelf. Het blijft een bijzonder mooie plek met prachtig azuurblauw water, mooie rotspartijen in het water en een berghelling die doet denken aan een tropisch regenwoud zo weelderig dik groen bebost. Een klein paradijsje en de nog wel aanwezige douche tussen de twee strandjes in tussen het riet, bamboe en druivenranken, maakt het helemaal geweldig.

Woensdag 15 juni

Vannacht gelukkig minder warm geweest, wel nog steeds over de 20, maar het was vol te houden. Overdag gaat het nu over de 30 en volgens de voorspelling gaat het eind van de week naar de 40. We besluiten verder noordwaarts te rijden een paar uur en slingeren het eerste 1,5 uur wederom door prachtig groen vruchtbaar gebied (R ziet een konijn en is helemaal happy).

Bij Nea Artaki komen we weer bij de zee uit en via Mantoudi, Limni en Loutra Edipsou rijden we naar een andere rustige plek waar we eerder geweest zijn: een klein kiezelstrandje bij Lichada, in het uiterst noordwesten van Evia. We arriveren rond het middaguur, zetten de luifel uit en maar suffen weer en wat kleine werkjes verrichten bij een behoorlijke krachtige wind. 's Avonds weer hetzelfde ritueel: BBQ en daarna stoeltjes op het strand, flesje wijn er bij en genieten van de rust, de sterren en de lichtjes aan de overkant.

Donderdag 16 juni

We hebben nog één volle week, want volgende week donderdagavond helaas de boot weer terug. Na wat gepuzzel hoe we de laatste week gaan doorbrengen, besluiten we naar één van onze favo plekjes te rijden: kiezelstrandje met plateau aan een onverhard hobbelpad aan de zuidkant van de Pillion. Met de ferry (€ 20,-) maken we de oversteek van Agiokambos naar Glifa en zo laten we Evia achter ons, het is weer goed bevallen! Bij Volos slaan we bij de Lidl genoeg eten en drinken in voor een week, en slingeren vervolgens de mooie route helemaal zuidwaarts naar Trikeri. Bij het tankstation vernemen we dat de Grieken maandag vrij zijn, dus we verwachten niet dat we helemaal alleen zullen zijn de komende week. We rijden eerst nog even een stukje naar het noordwesten van Trikeri, want M wilde wel eens weten of daar ook nog wat moois te vinden is om de staan, alleen geen succes, weten we dat ook weer. Op het asfaltplateau bij het strandje van Trikeri vullen we de watervoorraad aan, na zelf de hoofdkraan opengedraaid te hebben en commentaar daarover gekregen te hebben van een gefrustreerde Griek die vond dat dat niet kon. Het water was van de gemeenschap en wat gaf ons het recht een paar flessen te vullen. Ach ja, de discussie dat miljoenen van onze belastingcenten momenteel naar zijn land gaan waarvan we waarschijnlijk niets meer terug zien, zijn we maar niet aangegaan. En dan wordt het even spannend, we hobbelen een dikke 7 km over het voor ons bekende pad en het is altijd weer even afwachten of we de plek helemaal voor ons alleen hebben. Helaas... we denken in eerste instantie dat er een camper staat, maar het blijkt gelukkig een caravan die ook nog eens onbemand is en er ook niet uit ziet alsof ie veelvuldig gebruikt wordt.

Dus... we zetten Toos weer op haar vertrouwde plekje neer en zien zowaar nog sporen van ons vorige verblijf (september 2013): een stuk van een pallet waar R destijds een bijzetkastje van gemaakt had, de kampvuurplek, het plateau met platte stenen is nog redelijk intact, en een deel van het stenen 'trapje' naar het strand is er nog. Wel zijn er ook wat dingen veranderd, er is behoorlijk gesnoeid in de baai, bijna al het lage struikgewas is weg, en we missen een paar dikke takken aan de olijfbomen om ons heen waardoor de plek veel minder schaduw heeft. Ook zijn er op twee plaatsen plateautjes bijgekomen waar een tent kan staan, maar dat is alleen maar handig, creëert behoorlijk wat meer ruimte voor ons kamp.

We richten het kamp in: Toos waterpas zetten met enige moeite, een uurtje vuilnis verzamelen, bepalen waar de zitplek wordt en de parasol komt, werken het stenen plateau al wat bij enzovoorts. Binnen richten we het wat praktischer in zodat we klaar zijn om hier een week te blijven staan. Na al de inspanningen is het tijd af te koelen in het heerlijke, heldere water, en na de BBQ is het weer genieten op het strand met een maan die alleen maar voller wordt. Wat een geweldige plek is dit toch, het voelt een beetje als thuiskomen.

Vrijdag 17 juni t/m Dinsdag 21 juni

Veel doen we niet deze dagen, tis enkel genieten. In de ochtend snorkelen we in het kraakheldere water en verbazen ons over de vele, vele vissen in het water, prachtige snorkelplek! Daarna is het suffen en af en toe afkoelen want de temperatuur ligt tussen de 30-38 graden.

Vervolgens BBQ of ander avondeten, en vanaf zo'n 8 uur in de avond verplaatsen we de stoeltjes 10 meter verderop naar de waterkant en genieten van de rust en de sterrenhemel.

Een lijst met gebeurtenissen die voor afwisseling zorgden:

- donderdag denkt M dat het al vrijdag is en heeft internet nodig om overtuigd te worden dat het toch echt pas donderdag is, waarvan ie helemaal happy wordt, want dat betekent een dag extra hiero;
- donderdagavond aan het strand zien we ineens een hele heldere ster zich verplaatsen wat te helder is voor een satelliet en te klein voor een vliegtuig. M denkt dat het weleens het Internationale Space Station kan zijn, R zoekt het op op z'n live-sky-app, en ja hoor, het is het ISS;
- vrijdagochtend komt de geitenboer langs met z'n bende geiten en knuffelhonden incl. pup;
- vanaf het middaguur worden elke dag grote zwarte kevers wakker en vinden ons erg aardig, echt slim zijn ze niet want 9 van de 10 keer belanden ze op hun rug. Af en toe zijn ze iets te aanwezig, kruipen overal waar je ze niet wil hebben, en besluiten we er mee te pingpongen; M schiet ze naar R en R schiet ze weer terug naar M enzovoorts;
- tussen half 9 en half 10 in de avond is het muggenuurtje, en ook heftig, de DEET komt er elke avond aan te pas;
- vrijdagmiddag hobbelt er zowaar een Zwitserse 4-wiel pick-up over het pad maar rijdt gelukkig door naar een volgend strandje, we willen het rijk wel alleen!;
- vrijdagnacht zorgt een schattige poes voor herrie in de tent; de vuilniszakken buiten moeten het ontgelden, R zwaait met z'n zaklamp, maar poes is not impressed;
- zaterdagochtend rent er een uit de kluiten gewassen landschildpad rond, zo'n grote hebben we nog niet gezien! M kidnapt 'm (of haar) mee naar het kamp wat een hoop gesis en geblaas oplevert. Na wat fotootjes en een video wordt Stoffel weer teruggebracht naar z'n plek;
- zaterdag was het toch wel heel warm, uiteindelijk bleek het 38 graden geweest te zijn;
- zaterdagavond komt M er achter dat z'n favo Gladiator biertjes op zijn, dit zorgt voor een moeilijk moment. Gelukkig hebben we nog een doos Australische Chardonnay;
- zondagochtend commotie: om half 8 in de ochtend als R op het strand zit komt er een rubberboot op 'm af inclusief familie, we zijn niet meer alleen, ze zetten twee tenten op op een stukje van ons af en zullen wel twee dagen blijven. Gelukkig zijn ze rustig alleen weten ze niet echt waar ze willen gaan zitten op het strand en verkassen elk uur naar een ander plekje. Volgens mij zitten wij op de plek waar ze graag gestaan hadden willen...;
- zondagochtend nog meer commotie: M spot iets in het water, denkt eerst een dolfijn te zien, vervolgens lijkt het op een snorkelaar, maar na de verrekijker er toch maar bij gehaald te hebben, slaakt ie een kreet want we spotten een grote zeehond! Een zeehond... hier in Griekenland? Nadat ie weg is googlen we en lezen met enige verbazing dat hier een kolonie zeldzame monniksrobber zit, leuke verrassing!;
- zondagmiddag arriveert een tweede rubberbootje, iets meer aanwezige mensen en hondje, tjatis lang weekend voor de Grieken dus dit was te verwachten, deze vertrekken echter 's avonds weer;
- grote paniek: zondagmiddag 3 regendruppels en de lucht trekt helemaal dicht en het koelt zowaar af;
- zondagavond voor het eerst kampvuur gemaakt, tot 12 uur van de sterren en volle maan genoten onder het genot van twee flessen heerlijke frisse wijn. Het was elke avond om 10 uur nog ruim boven de 25 graden, dus niet echt kampvuurmomenten tot nu toe gehad, maar nu is het wat frisser dus ideaal;
- maandagmiddag gaat familie 1 er ook vandoor en zijn we weer alleen, echter voor een paar uurtjes maar want de geitenboer komt rond 6 uur langs tegelijk met een zeilbootje wat een tijdje in de baai blijft liggen en een alternatieveling in een kleine jeep die z'n tentje op zet;

- ondertussen maandagmiddag grote vreugde: er spoelt een grote blauwe speelvrachtwagen aan en M vind zowaar in de bosjes een grote surfboard... R in z'n nopjes want hij kan weer knutselen en zet van hout een vin in elkaar (want die miste we in het midden) en een roeispaan. We spelen wat in de golven maar de zee is te ruw om er op te kunnen staan, in de ochtend nog maar eens proberen.

De rest van de tijd brengen we door spelend op de surfplank en vooral genieten van de plek, rust, de volle maan en alles om ons heen.

Woensdag 22 juni

Omdat we morgenavond de boot hebben en niet het hele stuk naar de westkust in één dag willen afleggen, besluiten we vandaag deze geweldige plek te verlaten. Rond het middaguur rijden we, enigszins bedroefd maar we gaan ooit terug komen, weg na het kamp netjes achtergelaten te hebben en een 'no litter – only respect'-bordje in drie talen opgehangen te hebben. We slingeren uiteindelijk helemaal naar de 1820 meter hoge Katarapas bij het bergdorpje Metsovo in het noordwestelijke Pindos gebergte. Het is hier wederom erg mooi en er staat zowaar een skilift. De hele pas is mooi groen en om ons heen zien we enkel velden vol met de prachtigste bloemen. We vinden een mooi plekje waar we kunnen staan en tijdens een avondwandelingetje spotten we zowaar wolfpootafdrukken en -uitwerpselen. Na dit toch maar opgezocht te hebben blijken we inderdaad midden in wolf- en berengebied te zitten. Altijd leuk en spannend!

Donderdag 23 juni

Na een goede, toch ineens wel wat frisse nacht, rijden we rustig aan naar Drepano Beach bij Igoumenitsa waar we de rest van de dag aan het strand doorbrengen. Rond 9 uur in de avond is het dan toch echt gedaan met de pret en checken we in, M moet vervolgens alleen door de douane want enkel de rijder mag in de auto zitten, M vind wel op de parking 10 euro, Toos wordt vervolgens met R helemaal doorgelicht, maar uiteindelijk zijn we toch nog vrij rap door de controle heen. Daarna wachten wachten wachten op het plateau bij de vertrekplek. Uiteindelijk vertrekken we een uur later dan gepland, om middernacht, drinken we van de gevonden 10 euro nog een biertje en vallen om 1:00 moe maar voldaan in slaap in de hut.

Vrijdag 24 juni

De klok kan weer een uur terug en blijven we tot rond het middaguur suffen in bed en de hut. Veel is er ook niet te beleven op de boot. Op het dek vinden we daarna een plek lekker in het zonnetje en rond 3 uur in de middag rijden we weer van de boot af in Ancona. Verder weinig bijzonderheden, Milaan was wat drukker, bij de grens met Italië en bij de Gotthardtunnel kunnen we zo doorrijden. Na de tunnel slaan we direct af en gaan op het voor ons bekende plekje staan onder aan de pas. Het is inmiddels ook al bijna 11 uur.

Zaterdag 25 juni

We starten de dag zowaar met een platte band! Hele vakantie probleemloos met Toos rondgecrossed, krijg je dit op je laatste dag. Ach ja, na een rappe bandenwissel (net geen record) hebben we een rustig rijdagje en arriveren helaas rond 7 uur in de avond weer thuis.

We hebben wederom genoten van prachtig Griekenland en haar velen alleen-op-de-wereld droomplekjes, tot de volgende keer want die gaat er absoluut zeker wel weer komen!